

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 8-A DUPĂ RUSALII (Înmulțirea pâinilor)

†) SF. CUV. TEODORA DE LA SIHLA;
†) SF. CUV. PAFNUTIE – PÂRVU ZUGRAVUL
SF. CUV. MC. DOMETIE PERSUL

Astăzi ne aflăm în Duminica a opta după Cincizecime, zi în care Mântuitorul Iisus Hristos a înmulțit cinci pâini și doi pești în pustie, cu care a săturat mulțimile. Îl găsim pe Mântuitorul dincolo de Marea Galileii, într-un loc pustiu și arid, unde a ales să se reculeagă după vestea tragică a uciderii de către Irod Antipa, a Sfântului Ioan Botezătorul, departe de mulțimile însetate de cuvântul Său și de faptele Sale minunate. Dar nu a scăpat de mulțimea care L-a împresurat în dorința ei nestăvilită de a asculta și a se hrăni sufletește cu Cuvântul Său. Pentru această iubire și devotament, Mântuitorul Hristos nu i-a lipsit nici de hrana trupească, înmulțind cinci pâini și doi pești, astfel încât fiecare să se îndestuleze și cu hrana cea trupească, așa cum avea să spună în alt context: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă” (Matei 6, 33).

Mulțimile nu L-au împresurat în pustie pentru a avea parte de un festin, ci pentru a se îndulci din graiul gurii Sale, de aceea Mântuitorul s-a îngrijit și de hrană lor trupească. Observă Sfântul Evanghelist Marcu, cu câtă milă a privit Domnul mulțimile: „Milă îmi este de mulțime... I s-a făcut milă de ei, căci erau că niște oi fără păstor” (Marcu 6, 34). Ceea ce s-a întâmplat astăzi în pustie ne uimește, fiind o minune asemănătoare cu aceea pe care i-o ceruse diavolul în Pustia Carantaniei: „De ești Tu Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se

DUMINICA ÎNMULȚIRII PÂINILOR

prefacă în pâini” (Matei 4, 3). Nu l-a ascultat pe diavol căci nu era în Adevăr și nu căuta mântuirea. A fost un jalnic ispititor, pe care Domnul l-a ignorat. Nu așa s-a întâmplat cu cei care își luaseră cu ei soțiile și copiii, urmând pe Mântuitorul în pustie; pe aceștia i-a mângâiat, i-a tămăduit, le-a vestit Împărăția Sa cea sfântă, iar spre seară le-a potolit și foamea trupească, din grija pe care El, ca Dumnezeu, o avea nu numai față de suflet, dar și de trup.

Astfel, Domnul a ales acest moment îndemnând oamenii să se străduiască „nu pentru mănecarea cea pieritoare, ci pentru mănecarea ce rămâne spre viața veșnică pe care El o va da omenirii, căci Trupul Meu este adevărată mănecare și Sângele Meu adevărată băutură” (Ioan 6, 27; 55). În acest sens, Domnul a înlăturat confuzia ce exista în concepția contemporanilor Săi, aceea că El ar fi venit în această lume pentru a întemeia o epocă de bunăstare și belșug dedicată celor aleși. Pâinea care se coboară din Cer și dă viață lumii (Ioan 6, 33), va avea rolul de a astâmpăra foamea sufletească a omenirii, mult mai chinuitoare decât cea trupească, precum vinul prefăcut din apă în Cana Galileii, va prefigura Sângele Său, vărsat pe Crucea răstignirii, și pâinea și vinul fiind arvuna Cinei celei de Taină, în care El se va dăruia tuturor celor care

vor gusta dintr-însele spre iertarea păcatelor și spre viața veșnică (Matei 26, 26-48). De aceea minunea înmulțirii pâinii și peștilor capătă însemnătatea unui adevărat gest euharistic, prin care Mântuitorul Hristos anticipează instituirea Tainei Sfintei Euharistii și cinstitele Sale Pătimiri: Taina Crucii și Taina Bisericii.

Prin această minune, noi înțelegem mai multe lucruri. Învățăm că în această lume, fără binecuvântarea și ajutorul lui Dumnezeu, toate lucrurile devin un eșec plin de suferință și întristare. Cum Mântuitorul Hristos a privit către Cer, a binecuvântat darurile și a săvârșit minunea, așa și noi, când pornim la drum în această viață, să cerem binecuvântarea duhovnicului pentru tot ce ne-am propus să realizăm, ca dorințele firești ale noastre să nu fie sortite eșecului. Deci, să ne încredem în puterea lui Dumnezeu, nu în „puterea” sau „știința” noastră, căci El a spus: „Fără de mine nu puteți face nimic” (Ioan 15, 5).

Se cuvine, deci, ca în acest Post al Adormirii Maicii Domnului să ne apropiem de Hristos cu nevoie și pocăință, ca astfel, căutând cele duhovnicești, să nu ne lipsească Mântuitorul Hristos nici de cele de trebuință vieții, de Împărăția Sa cea cerească și de mântuirea sufletelor noastre. ✝

Părintele Adrian Chiriță

SFÂNȚA CUVIOASĂ TEODORA DE LA SIHLA, PRIMA ROMÂNĂ TRECUTĂ ÎN RÂNDUL SFINȚILOR

Sfânta Teodora de la Sihla este una dintre cele mai îndrăgite sfinte de pe plaiurile românești. Ea a trăit în Munții Sihlei mai bine de 20 de ani. Cuvioasa este cea dintâi româncă trecută în rândul sfinților. S-a născut în jurul anului 1650, în vremea domniei lui Vasile Lupu și a păstoririi Mitropolitului Varlaam, în satul Vânători, de lângă Târgu Neamț. A fost una dintre cele două fiice ale lui Ștefan Joldea, armaș la Cetatea Neamțului, dregător domnesc. A crescut de mică în frica de Dumnezeu și dragoste de neam, în atmosfera duhovnicească a mănăstirilor și a schiturilor din împrejurimi: Neamț, Secu, Sihăstria, Agapia, casa familiei sale fiind deschisă atât monahilor, cât și pelerinilor aflați în trecere, dar, mai ales, tuturor celor care aveau nevoie de ajutor.

Deși tână Teodora a fost căsătorită de către părinți, împotriva voinței ei, cu un tânăr evlavios din Ismail, fusese aleasă de Dumnezeu pentru altceva, căci avea chemarea pustnicească și simțea din ce în ce mai mult acest lucru. Duhovnicii ei erau din mănăstirile care împrejuiau satul părintesc și ea însăși dorea cu tot dinadinsul să se călugărească. Ascultarea față de părinți însă a făcut-o să accepte, fără crâncire, viața de soție.

După ce părinții ei au trecut la cele veșnice, Teodora, împreună cu soțul, au hotărât să se retragă la mănăstire. Astfel, la 30 de ani, Teodora a intrat în Mănăstirea Vărzărești din Munții Buzăului, unde viețuiau vreo 30 de maici, devenind ucenica egumenei Paisia, o monahie cu viață îmbunătățită, sub ascultarea căreia Teodora a sporit tot mai mult în virtuți. Soțul său a intrat în obștea Mănăstirii Poiana Mărului, din aceeași zonă, devenind monahul Elefterie.

După câțiva ani, năvălind turcii în părțile Buzăului, au dat foc Schitului Vărzărești. Toate surorile din obște se retrag în munții Vrancei. La fel și Cuvioasa Teodora împreună cu starea ei, schimonahia Paisia. Acolo se nevoiau singure, acoperite de mâna lui Dumnezeu, în post și rugăciune, răbdând tot felul de încercări. După puțină vreme, egumena Paisia, înaintată în vârstă, obosită de atâtea nevoițe și necazuri, a

fost chemată la Domnul, iar Teodora s-a hotărât să revină în locurile natale.

Se retrage în părțile Neamțului, în pădurile neumbrate din jurul schiturilor Sihăstria și Sihla. Cu binecuvântarea ieroschimonahului Varsanufie, egumenul Sihăstriei, fericita Teodora este îndreptată duhovnicului Pavel, care o duce în pustie, în apropierea Schitului Sihla, sfătuind-o să rămână acolo până la moarte, dacă va putea răbda asprimea vieții pustnicești. Un sihastru milostiv îi dă chilia sa, care se afla aproape de schit și de peștera care îi poartă numele. Acolo se nevoiește Cuvioasa cu bărbăție mulți ani, departe de lume. Doar Cuviosul Pavel din Sihăstria, duhovnicul ei, o cercetează din când în când, o spovedește și împărtășește cu Sfintele Taine.

Răposând duhovnicul Pavel, Cuvioasa Teodora rămâne cu totul singură, nimeni neștiind locul și aspra ei nevoiță. În timp hainele ei se rup, iar hrana ei era doar măcriș, fructe de pădure și alune. A dobândit Cuvioasa darul rugăciunii de foc și al facerii de minuni.

Năvălind iar turcii, au ajuns și la peștera Sfintei Teodora, iar ea se roagă lui Dumnezeu s-o scape din mâinile lor. Prin minune, stânca din fundul peșterii se crapă, izbăvind-o de moarte pe fericita. În această peșteră s-a nevoit Sfânta Teodora în ultimii ani ai vieții sale. Rugându-se neîncetat lui Dumnezeu,

fața i se lumina, iar trupul i se ridica de la pământ, asemenea Sfintei Maria Egipteanca. Pășările cerului îi aduceau fărâmituri de pâine de la trapeza schitului Sihăstria, iar apă bea din scobitura unei stânci din apropiere.

Ajungând Sfânta Teodora aproape de sfârșitul vieții și cunoscând că o cheamă Hristos la cereștile locașuri, se ruga cu lacrimi lui Dumnezeu să-i trimită un preot ca s-o împărtășească. Egumenul Sihăstriei a observat că pășările duceau fărâmituri spre Sihla și a trimis doi frați să vadă unde se duc. Ajungând frații noaptea lângă peștera Sfintei Teodora, au văzut-o cum se ruga cu mâinile înălțate spre cer, învăluită în lumină ca de foc. Cuvioasa i-a chemat pe nume și le-a cerut o haină ca să se acopere și i-a îndemnat să-i aducă un duhovnic s-o împărtășească.

Sfânta Cuvioasă Teodora este unul dintre sfinții români ce au ajuns la un înalt nivel de trăire duhovnicească, dovadă fiind lumina ce o învăluia în momentul în care se ruga. Părinții Bisericii ne învață că unii oameni, datorită trăirii duhovnicești înalte, ajung să se bucure încă din această viață de Lumina cea Necreată, cea descoperită pe muntele Tabor când a avut loc Schimbarea la Față a Mântuitorului.

Călăuziți de o lumină cerească, frații au mers repede la schit și dimineața au adus la peșteră pe ieromonahul Antonie și ierodiaconul Lavrentie, cu Sfintele Taine. După ce Sfânta Teodora și-a făcut cuvenita spovedanie și și-a destăinuit viața, a primit dumnezeieștile Taine și, mulțumind lui Dumnezeu pentru toate, și-a dat duhul în mâinile Lui. Apoi părinții au îngropat sfântul ei trup în peșteră.

În anul 1830, familia domnitorului moldovean Mihail Sturza, care a reînnoit Schitul Sihla, a așezat moaștele ei în raclă de preț și le-a depus în biserica schitului. Iar în anul 1856 familia Sturza a dat Mănăstirii Pecerska din Kiev sfintele ei moaște, în schimbul unor veșminte preoțești și arhieresti.

Astăzi, pelerinul care se închină în catacombele Lavrei Pecerska nu are ocazia să vadă moaștele Sfintei Teodora, pentru că se spune că în iureșul primilor ani ai instaurării regimului comunist în Ucraina acestea s-au pierdut, ca multe alte odoare de mare preț ale mănăstirii.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a canonizat-o la 20 iunie 1992, cu zi de prăznuire pe 7 august. ❀

SE ÎMPLINESC 8 ANI DE LA PRIMIREA MOAȘTELOR SFÂNTULUI CUVIOS PAISIE DE LA NEAMȚ

7 August. O dată importantă pentru Parohia Șerban Vodă, căci de ziua Sfintei Cuvioase Teodora de la Sihla, în anul 2014, am primit moaștele Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț, ocrotitorul bisericii noastre și a enoriașilor din această parohie.

Pe 20 mai 2014, odată cu sfințirea raclii Sfântului Domnitor Martir Constantin Brâncoveanu, dar și a Sfântului Ioan Iacob Hozevitul, a fost sfințită în Paraclisul „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” din Reședința Patriarhală, de către Preafericitul Patriarh Daniel, și frumoasa raclă pregătită pentru moaștele Sfântului Paisie. Ea fusese lucrată cu un an în urmă prin grija preoților și enoriașilor noștri, la loc de cinste fiind familia Crângașu. Iar cu numai o zi înainte, pe 19 mai 2014, la Mănăstirea Neamț, moaștele întregi ale Sfântului Cuvios Paisie fuseseră puse într-o raclă de mare preț și așezate spre cinstitie în biserica în care Cuviosul își are mormântul din 1794.

În acest cadru liturgic s-au adus din veșmântăria mănăstirii, unde fuseseră păstrate, sfintele moaște, au fost desigilate, apoi Înaltpreasfințitul Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, a ales nouă fragmente din craniul sfântului pentru a fi împărțite în diferite locuri ale Ortodoxiei: primul pentru a fi sărutat la racla sfântului, iar celelalte opt pentru a fi oferite ulterior, mai întâi, mănăstirilor unde Preafericitul Paisie a fost stareț, adică: Secu, Dragomirnași Simonospetras din Athos, iar apoi, Patriarhiei Române, Bisericii Ortodoxe din Ucraina - Kiev și Poltava, Mănăstirii Noul Neamț și Bisericii cu hramul „Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț” din București.

Trupul Sfântului Cuvios Paisie a stat în mormânt până în data de 23 septembrie 2013. În taină, cu multă discreție, a fost desfăcut locul din incinta bisericii „Înălțarea Domnului” de la Mănăstirea Neamț

unde Cuviosul se odihni de la adormirea sa, din noiembrie 1794. Au fost multe și mari întrebări și discuții legate de existența moaștelor Sfântului Paisie în acel mormânt. Însuși faptul că în mai 1986 mormântul unui călugăr necunoscut s-a ridicat pe alea mănăstirii, a dus la presupunerea că Starețul Paisie a fost înmormântat de fapt în acel loc. Iar noi am primit în 14 noiembrie 2011 un fragment din moaștele Sfântului Necunoscut, cu încredințarea că ar fi ale Sfântului Paisie.

A mai durat două luni și jumătate până când toate formalitățile au fost făcute, iar Părintele paroh Dinu Pompiliu a obținut

părțile din moaștele Cuviosului și la Schitul Sfântul Ilie din Athos, schit înființat de Cuviosul Paisie în anul 1757, și la Mănăstirea Noul Neamț din Basarabia (azi în zona transnistreană), înființată în 1864 de către ucenicii Sfântului Paisie din Mănăstirea Neamț, sub conducerea starețului Andronic Popovici.

Deloc întâmplător faptul că am primit moaștele Sfântului Paisie de praznicul Sfintei Cuvioase Teodora de la Sihla, căci amândoi au trecut prin mănăstirea Vărzărești din ținutul Vrancei: Sfânta s-a închinoviat aici pe la anii 1680, iar Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț a stat aici puțină vreme cu ucenicii săi în anul 1763,

Hrisov

Teofan, din mila lui Dumnezeu, Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Bucovinei, am oferit această părticică din cinstitele moaște ale Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț bisericii parohiei „Șerban Vodă” din București.

Aceasta s-a făcut cu binecuvântarea Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la solicitarea PC Pr. Paroh Dinu Pompiliu.

Așezăm legământ ca această părticică din cinstitele moaște să fie păstrată întreagă în biserica parohiei „Șerban Vodă” din București, care îl are ca ocrotitor pe Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț.

Dat în Reședința Mitropolitană din Iași în anul Mântuirii 2014, luna august, ziua 7, de pomenirea Sfintei Cuvioase Teodora de la Sihla.

(semnătura) Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei.

binecuvântarea Preafericitului Patriarh Daniel pentru a primi moaștele ocrotitorului nostru.

Aceasta s-a întâmplat pe data de 7 august 2014, de Hramul Mănăstirii Sihla, Sfânta Cuvioasă Teodora de la Sihla. La acel hram a luat parte și Părintele Dinu Pompiliu, Sfânta Liturghie fiind oficiată de 4 ierarhi și 52 de preoți și diaconi. Și tot în acea zi, Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, i-a înmănat Părintelui Dinu Pompiliu un Hrisov.

Apoi Părintele Dinu a ajuns la Mănăstirea Neamț, unde părintele stareț, arhimandritul Benedict Sauciu i-a încredințat cu multă evlavie părticica din moaștele Sfântului Cuvios Paisie de la Neamț. Tot în acel an au mai plecat

când s-a întors de la Athos.

Nu știm dacă vreodată moaștele Sfintei Cuvioase Teodora se vor mai întoarce de la Kiev, măcar un fragment. Sperăm să mai existe pe undeva prin Kiev sau Ucraina, căci la Lavra Pecerska ele nu au mai putut fi văzute. Știm că moaștele sale se află din 1856 la Kiev. Ceea ce însă remarcăm este că, peste timp, drumurile celor doi sfinți s-au mai intersectat o dată, căci ucraineanul Paisie Velickovski a învățat la Academia de la Kiev și și-a aflat sfârșitul pământesc la Mănăstirea Neamț, unde a și rămas pentru totdeauna, iar moaștele Cuvioasei Teodora de la Sihla, trăitoare pe meleaguri nemțene, au ajuns pe tărâm ucrainean, despre ele ne aflând nici astăzi dacă se mai află la Lavra Pecerska sau în altă parte. ❀

SFÂNTUL CUVIOS PAFNUTIE - PÂRVU ZUGRAVUL

Cuviosul Pafnutie, vestit iconar cunoscut cu numele de Pârveu „Mutul”, s-a născut în Câmpulung Muscel, la 12 octombrie 1657, în familia preotului Ioan Pârvescu (1623-1702). La botez primește numele nașului său, marele vistiernic Pârveu Vlădescu, un creștin evlavios și ctitor de biserică.

Familia preotului Ioan va fi greu încercată, soția trecând la Domnul când aducea pe lume al șaselea copil. Iar boala seceră pe cinci dintre copii, Pârveu fiind singurul rămas în viață. Preotul Ioan se călugărește apoi la Mănăstirea Negru Vodă din Câmpulung Muscel, luând cu sine și pe fiul său Pârveu, în vârstă de 11 ani. La școala mănăstirii acesta deprinde cititul și scrisul, dar și cele dintâi taine ale zugrăviei, adică ale picturii bisericești, alături de monahul Evghenie.

Pe la 18 ani, Pârveu pleacă spre Bucovina, unde-și continuă învățătura în meșteșugul pictării icoanelor cu un vestit meșter rus. După 5 ani se întoarce ca pictor de curte al boierilor Vlădești, urmașii nașului său. Cea dintâi biserică pictată de el este a Mănăstirii Aninoasa (jud. Argeș). Apoi, cu monahul Evghenie, pictează biserica Mănăstirii

Negru Vodă. Fiind recomandat familiei domnești a Cantacuzinilor, zugrăvește mai multe ctitorii ale acestora, dar și unele ale Sf. Constantin Brâncoveanu.

Pârveu Pârvescu a primit supranumele de Mutul pentru că picta fără să vorbească și fără să mănânce, adică în post și rugăciune. Dacă spunea vreun cuvânt sau gusta hrană, întrerupea lucrul în ziua respectivă.

Stabilit în cele din urmă în București,

ajunge dascăl la propria sa școală de zugrăvie, unde formează mulți ucenici. Căsătorit cu credincioasa Tudora, are doi copii, Pârveu și Gheorghe. Soția sa, Tudora, nu după multă vreme trece la cele veșnice, iar el pleacă în pelerinaj la Ierusalim. La întoarcere, în anul 1718, intră în monahism la Mănăstirea Mărgineni, cu fiul său cel mai mic, primind numele de Pafnutie și, respectiv, de Gherasim. În 1731, monahul Gherasim trece la cele veșnice. Cuviosul Pafnutie caută și mai multă însingurare și pleacă la schitul Robaia (com. Mușătești, jud. Argeș) unde primește marea schimă. După ani de rugăciune, tăcere, răbdare și smerenie, trece la Domnul în anul 1735.

Cuv. Pafnutie - Pârveu, iconarul de la Robaia, a fost recunoscut drept cel mai mare pictor bisericesc român al epocii cantacuzine și brâncovenești, întemeietor și dascăl al unei școli de iconografie. Luând aminte la viața virtuoasă, la nevoința și lucrarea Cuviosului Pafnutie, Sfântul Sinod l-a trecut în rândul Sfinților în anul 2017, an închinat iconarilor și pictorilor bisericești, rânduindu-i zi de pomenire în data de 7 august. ❀

19 ani de la trecerea în veșnicie a Părintelui Galeriu

Părintele Galeriu s-a născut în data de 21 noiembrie 1918 în satul Răcătuș-Răzeși din județul Bacău.

După încheierea studiilor teologice, a fost numit preot în județul Prahova, iar din 1974 a devenit slujitor la Biserica Sfântul Silvestru din București.

Împreună cu preoteasa Argentina, Părintele Galeriu a crescut și educat patru copii, într-o perioadă dificilă. După instalarea dictaturii comuniste, Părintele Galeriu a fost permanent urmărit și supravegheat de autorități, fiind chiar întemnițat pentru o vreme.

În 1952, Părintele Constantin Galeriu a fost arestat și trimis în ancheta Securității din Ploiești.

Începând cu 16 ianuarie 1953, a prestat muncă obligatorie la colonia Peninsula-Valea Neagră de la canal apoi, din 13 octombrie același an, a fost mutat la centrul de triere Văcărești de la București. A fost eliberat la 23 octombrie, revenind în mijlocul familiei și al păstorilor săi.

Din anul 1973 a activat pe rând ca spiritual, lector și profesor titular la catedra de Catehetică-Omiletică din Institutul Teologic Universitar din București. Din anul 1992 a devenit profesor consultant și conducător de doctorat la Universitatea din București.

De asemenea, în perioada 1988-2003 a continuat să activeze ca profesor consultant și îndrumător pentru teze de doctorat în

cadru al aceleiași Facultăți.

A fost membru în Comisia de dialog ortodox-reformat din partea Bisericii noastre, vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor (din 1990).

A fost autor a numeroase studii, articole, volume de predici și cărți de o rară profunzime teologică, dintre care multe au fost traduse și în străinătate.

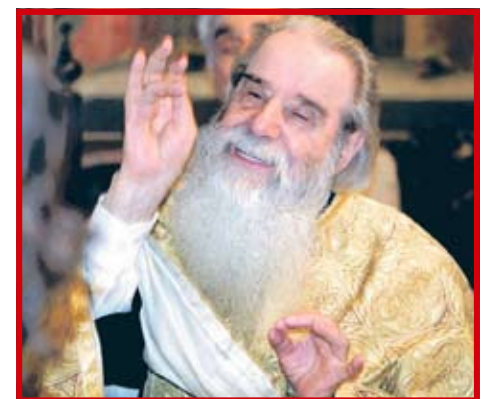
Părintele a trecut la cele veșnice în ziua de 10 august 2003, la București.

❀ „Adu roadă unde ai fost chemat să lucrezi”.

❀ „Ignoranța este un păcat foarte grav, căci un creștin autentic nu poate fi prost”.

❀ „Sfințenia nu înseamnă să mergi pe ape, nu înseamnă să zbori prin văzduh, nu înseamnă să înviezi morții. Cea mai mare virtute a sfințeniei la care poate ajunge un om în zilele noastre este să se învieze pe sine, din propriile păcate.”

❀ „Irațiunea a zămislit monștri ca Hitler, Stalin, Ceaușescu și toți acești monștri au

fost producții ateismului. Fără rațiune, pe ce temei construiești lumea? Pe forță oarbă și hazard. Pe aceste temeieri, nimic nu durează și, în final, se va merge inevitabil spre haos. Pentru a zidi ceva durabil, este nevoie de un model. Modelul nostru este Hristos. Pe temeiul acestui model vrem să construim lumea de mâine, viitorul țării noastre”.

❀ „Nimic nu e întâmplător, totul e proniator”. ❀

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 7-14 AUGUST 2022

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 7.08	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 8-a după Rusalii (Înmulțirea pâinilor) - Utrenia, Sf. Liturghie
Miercuri 10.08	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 12.08	07 ³⁰ -09 ³⁰ De la 22 ³⁰	Sfânta Liturghie Slujbă de priveghere de toată noaptea
Sâmbătă 13.08	08 ⁰⁰ -09 ⁰⁰	Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 14.08	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 9-a după Rusalii (Umblarea pe mare – Potolirea furtunii) Utrenia, Sfânta Liturghie

În acest Post, în fiecare zi, de la ora 18, se va citi în biserică Paraclisul Maicii Domnului.

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ” PENTRU ANUL 2022 ESTE DE 100 LEI